

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

9 janvier 2014

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code d'instruction criminelle
en ce qui concerne l'extension
de la mini-instruction à la perquisition**

(déposée par M. Carl Devlies et
Mmes Liesbeth Van der Auwera et
Sonja Becq)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

9 januari 2014

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek van
Strafvordering wat de uitbreiding van het
mini-onderzoek tot de huiszoeking betreft**

(ingediend door de heer Carl Devlies en
de dames Liesbeth Van der Auwera en
Sonja Becq)

RÉSUMÉ

À l'heure actuelle, le procureur du Roi est obligé de requérir une instruction chaque fois qu'une perquisition est nécessaire, sauf en cas de flagrant délit, et chaque fois qu'il est impossible d'obtenir le consentement écrit et préalable de l'occupant.

Compte tenu de la perte de temps précieux et d'éléments de preuve occasionnée, alors que la perquisition est un acte d'instruction courant qui, souvent, ne requiert pas l'ouverture d'une instruction, cette proposition de loi intègre la perquisition au champ d'application de la mini-instruction. Le ministère public peut ainsi requérir la mesure sans perdre de temps, sans surcharger le juge d'instruction et sans devoir automatiquement se dessaisir de l'enquête.

SAMENVATTING

Vandaag is de procureur des Konings verplicht een gerechtelijk onderzoek te vorderen telkens een huiszoeking buiten het geval van betrapping op heterdaad nodig is en het onmogelijk is om een schriftelijke en voorafgaande toestemming van de bewoner te verkrijgen.

Omdat daardoor kostbare tijd en bewijsmateriaal verloren kunnen gaan terwijl de huiszoeking een courante onderzoekshandeling is die vaak niet de opening van een gerechtelijk onderzoek vereist, brengt dit wetsvoorstel de huiszoeking onder het toepassingsveld van de mini-instructie. Zo kan het openbaar ministerie de maatregel vorderen zonder tijdverlies, zonder de onderzoeksrechter te overbelasten en zonder het onderzoek automatisch uit handen te geven.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
LDD	:	Lijst Dedecker
MLD	:	Mouvement pour la Liberté et la Démocratie
INDEP-ONAFH	:	Indépendant-Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publications@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. Réglementation actuelle

L'interdépendance du juge d'instruction et du procureur du Roi et la délimitation de leurs compétences respectives ont déjà une longue histoire derrière elles. À cet égard, l'on a évolué de la délégation automatique au juge d'instruction chaque fois que le procureur du Roi avait connaissance d'un délit ou d'un crime à l'instauration de la mini-instruction, en passant par la procédure en cas de flagrant délit et la constitution de partie civile. Ce qui caractérise cette évolution, c'est que l'instruction est de moins en moins considérée comme une obligation procédurale.

La mini-instruction, réglée par l'article 28septies du Code d'instruction criminelle, est une procédure prévue au cours de l'instruction préparatoire en matière pénale, par laquelle le ministère public requiert l'accomplissement, par le juge d'instruction, d'un acte d'instruction déterminé qui, normalement, relève de la compétence exclusive de ce dernier. Même lorsque le juge d'instruction accède à cette requête, l'information suit son cours normal, à moins que le juge d'instruction n'utilise son droit d'évocation pour se saisir de l'affaire et ne décide d'ouvrir une instruction.

Lors de l'instauration de la mini-instruction, on a surtout cherché à diminuer la charge de travail du juge d'instruction et on s'est demandé s'il était bien nécessaire de toujours associer les mesures de contrainte à l'ouverture d'une instruction proprement dite, certainement lorsqu'une seule mesure de contrainte était nécessaire à la fin de l'information. L'allègement de la charge de travail du juge d'instruction concernait surtout les affaires pénales relativement simples ou petites, de manière à ce qu'il puisse se consacrer essentiellement à des affaires plus complexes. Cela permettait d'éviter, pour les affaires simples, la procédure relativement lourde allant de pair avec une instruction, à savoir le règlement de la procédure.

Le législateur souhaitait également donner la possibilité au ministère public de demander au juge d'instruction l'exécution de certains actes d'instruction, sans pour autant exiger une enquête et donc devoir, par définition, se dessaisir de l'affaire. La nécessité d'imposer une mesure de contrainte n'était pas toujours directement proportionnelle à la gravité des faits. La mise à l'instruction résultait donc plutôt de la nécessité de prendre une mesure de contrainte que de la gravité

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Huidige regeling

De onderlinge onafhankelijkheid van de onderzoeksrechter en de procureur des Konings en de afbakening van hun respectievelijke bevoegdheden hebben reeds een lange geschiedenis achter de rug. Men is daarbij geëvolueerd van de automatische uitbesteding aan de onderzoeksrechter telkens de procureur des Konings kennis kreeg van een wanbedrijf of misdaad, over de procedure bij heterdaad en de burgerlijke partijstelling naar de invoering van de mini-instructie. Kenmerkend voor deze evolutie is dat het gerechtelijk onderzoek steeds minder als een procesverplichting werd opgevat.

De mini-instructie, geregeld door artikel 28septies Sv., is een procedure tijdens het vooronderzoek in strafzaken, waarbij het openbaar ministerie de onderzoeksrechter vordert een welbepaalde onderzoekshandeling uit te voeren, die normaal gezien alleen tot de bevoegdheid van de onderzoeksrechter behoort. Zelfs wanneer de onderzoeksrechter dit verzoek inwilligt, loopt het opsporingsonderzoek gewoon verder, tenzij de onderzoeksrechter via zijn evocatierecht de zaak naar zich trekt en besluit om een gerechtelijk onderzoek te starten.

Bij de invoering van de mini-instructie hield men voornamelijk de verlichting van de werklust van de onderzoeksrechter voor ogen en stelde men zich de vraag of het wel nodig was dwangmaatregelen steeds te koppelen aan de opening van een volwaardig gerechtelijk onderzoek, zeker wanneer slechts één dwangmaatregel nodig was aan het einde van het opsporingsonderzoek. De verlichting van de werklust van de onderzoeksrechter was voornamelijk bedoeld voor de kleinere relatief eenvoudige strafzaken, zodat de onderzoeksrechter zich vooral kon wijden aan de complexe zaken. De relatief zware procedure verbonden aan het gerechtelijk onderzoek, met name de regeling van de rechtspleging, werd zo voor eenvoudige zaken vermeden.

Eveneens beoogde de wetgever een mogelijkheid te geven aan het openbaar ministerie om aan de onderzoeksrechter de uitvoering van bepaalde onderzoeksdaden te vragen, zonder een gerechtelijk onderzoek te vorderen en aldus de zaak per definitie uit handen te moeten geven. De noodzaak om een dwangmaatregel op te leggen was niet altijd recht evenredig met de ernst van de feiten. Het instellen van een gerechtelijk onderzoek was dus eerder het gevolg van de noodzaak

de l'affaire. La mini-instruction tentait de mettre fin à cette anomalie.

C'est pourquoi la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction (Petit Franchimont) a prévu la formule d'une intervention limitée du juge d'instruction, associée à une possibilité d'élargissement à une instruction. On recherchait ainsi le juste milieu entre la figure classique du juge d'instruction et le modèle du juge de l'instruction.

Le législateur a choisi de soustraire au système de la mini-instruction les mesures de contrainte radicales comme la perquisition, le mandat d'arrêt et l'écoute de conversations téléphoniques. Lorsqu'on souhaitait prendre ces mesures, cela devait toujours avoir lieu dans le cadre d'une instruction. En excluant, d'une part, certaines mesures de contrainte de la mini-instruction, et en octroyant, d'autre part, un droit d'évocation au juge d'instruction, il a été évité que l'instruction soit vidée de sa substance ou qu'il soit porté atteinte à certains droits fondamentaux.

Entrent en ligne de compte pour une mini-instruction:

- la désignation d'un expert hors le cas de flagrant délit;
- le mandat d'amener pour l'audition d'un suspect ou d'un témoin;
- l'audition sous serment d'une personne tenue au secret professionnel;
- l'octroi de l'anonymat partiel aux témoins menacés;
- l'analyse ADN comparative;
- l'exploration corporelle, hors le cas de flagrant délit, d'une personne majeure refusant de marquer son accord par écrit;
- l'exploration corporelle, hors le cas de flagrant délit, d'une personne mineure;
- l'ouverture de pièces confiées à un opérateur postal hors le cas de flagrant délit;
- l'ouverture d'envois postaux dont l'expéditeur ou le destinataire est un avocat ou un médecin soupçonné d'avoir commis certaines infractions;
- la recherche dans un système informatique;
- l'organisation de l'audition d'un témoin menacé par vidéoconférence;
- la réclamation d'une liste rétroactive ou active de communications GSM ou d'échanges de courriers électroniques ou la localisation de télécommunications.

van een dwangmiddelen dan van de ernst van de zaak. De mini-instructie probeerde deze scheeftrekking recht te zetten.

Bij de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek (Kleine Franchimont) werd daarom de formule vastgesteld van een beperkte interventie van de onderzoeksrechter, met daaraan gekoppeld de mogelijkheid van uitbreiding tot een gerechtelijk onderzoek. Op die manier werd een middenweg gezocht tussen de klassieke figuur van de onderzoeksrechter en het model van de rechter van het onderzoek.

De wetgever opteerde er voor om ingrijpende dwangmaatregelen zoals de huiszoeking, het aanhoudingsbevel en het af luisteren van telefoongesprekken aan het systeem van de mini-instructie te onttrekken. Wanneer men deze maatregelen wenste te nemen, moest dit nog steeds gebeuren binnen het kader van een gerechtelijk onderzoek. Door enerzijds bepaalde dwangmaatregelen van de mini-instructie uit te sluiten en door anderzijds een evocatierecht toe te kennen aan de onderzoeksrechter werd vermeden dat het gerechtelijk onderzoek zou worden uitgehold of dat bepaalde fundamentele rechten in het gedrang zouden komen.

Komen wél in aanmerking voor een mini-instructie:

- aanstelling van een deskundige buiten de ontdekking op heterdaad;
- bevel tot medebrenging voor het verhoor van een verdachte of getuige;
- verhoor onder ede van een persoon die gebonden is door het beroepsgeheim;
- het toekennen van gedeeltelijke anonimiteit aan bedreigde getuigen;
- vergelijkend DNA-onderzoek;
- onderzoek aan het lichaam buiten de ontdekking op heterdaad op een meerderjarige die weigert schriftelijke toestemming te geven;
- onderzoek aan het lichaam buiten de ontdekking op heterdaad op een minderjarige;
- openen van stukken die zijn toevertrouwd aan een postoperator buiten de ontdekking op heterdaad;
- openen van poststukken die uitgaan van of bestemd zijn voor een advocaat of arts verdacht van bepaalde misdrijven;
- zoeking in een informaticasysteem;
- organisatie van een verhoor via videoconferentie van een bedreigde getuige;
- het opvragen van een retroactieve lijst of een lopende lijst van gsm-gesprekken of e-mailverkeer of het lokaliseren van telecommunicatie.

N'entrent pas en ligne de compte pour la mini-instruction:

- le mandat d'arrêt;
- l'écoute de télécommunications pendant leur transmission;
- la perquisition hors le cas de flagrant délit ou en cas d'absence d'autorisation écrite préalable;
- le témoignage complètement anonyme;
- le contrôle visuel;
- la pose de dispositifs techniques en vue d'une observation.

Bien que cela ne ressorte pas clairement des termes de l'article 28septies du Code d'instruction criminelle, le juge d'instruction, eu égard à son indépendance, n'est pas tenu d'autoriser la mesure demandée. Il juge en toute liberté si la mesure de contrainte demandée est nécessaire à la recherche de la vérité et si elle n'est pas disproportionnée par rapport à l'atteinte aux libertés et aux droits individuels. Lorsque la réquisition concernant une mini-instruction comprend plusieurs devoirs d'enquête, le juge d'instruction peut également l'accepter en partie. Toutefois, si le juge d'instruction accepte (partiellement) la demande, son rôle se résume à celui de "juge de l'instruction" (sauf le droit d'évocation). L'information se poursuit et le juge d'instruction doit rester en retrait afin de ne pas porter atteinte à la prééminence du procureur du Roi. Le procureur dispose donc toujours de toutes les possibilités pour classer l'affaire sans suite pendant ou après la mini-instruction ou pour la traiter par la voie extrajudiciaire.

Dans l'optique de l'autonomie et de l'indépendance du juge d'instruction, un droit d'évocation a été prévu. S'il ne le souhaite pas, le juge d'instruction ne doit absolument pas se satisfaire de son rôle de "juge de l'instruction". S'il préfère instruire personnellement l'affaire, il peut faire usage de ce droit d'évocation pour se saisir de l'affaire. Le droit d'évocation n'est soumis à aucune condition et n'est susceptible d'aucun recours. Le juge d'instruction n'est même pas tenu de motiver l'évocation.

2. Exposé du problème

Après quinze années d'application de la mini-instruction, le paysage judiciaire a changé et les problèmes liés à la mini-instruction ont été mis au jour. La présente proposition de loi vise à modifier l'article 28septies du Code d'instruction criminelle de sorte qu'une perquisition puisse également être effectuée dans le cadre de la mini-instruction.

Komen niet in aanmerking voor de mini-instructie:

- bevel tot aanhouding;
- af luisteren van telecommunicatie tijdens de overbrenging ervan;
- huiszoeking buiten de ontdekking op heterdaad of bij ontbreken van voorafgaande schriftelijke toestemming;
- volledig anonieme getuigenis;
- inkijkoperatie;
- plaatsen van technische hulpmiddelen voor verdere observatie.

Hoewel het niet duidelijk blijkt uit de bewoordingen van het artikel 28septies Sv. is de onderzoeksrechter, gelet op zijn onafhankelijkheid, niet verplicht de gevraagde maatregel toe te staan. Hij oordeelt vrij of de gevraagde dwangmaatregel noodzakelijk is voor het achterhalen van de waarheid en of ze in verhouding staat met de inbreuk op individuele rechten en vrijheden. Wanneer de vordering tot mini-instructie meerdere onderzoeksdaaden omvat, kan de onderzoeksrechter deze ook deels inwilligen. Wanneer de onderzoeksrechter echter (gedeeltelijk) ingaat op het verzoek, wordt zijn rol (behoudens het evocatierecht) zonder meer gereduceerd tot "rechter van het onderzoek". Het opsporingsonderzoek blijft voortduren en de onderzoeksrechter moet zich terughoudend opstellen teneinde geen afbreuk te doen aan de leidende positie van de procureur des Konings. De procureur beschikt bijgevolg nog steeds over alle mogelijkheden om de zaak tijdens of na de mini-instructie te seponeren of buitengerechtelijk af te handelen.

Vanuit de optiek van de autonomie en onafhankelijkheid van de onderzoeksrechter werd er voorzien in een evocatierecht. De onderzoeksrechter hoeft alerminst vrede te nemen met de rol van "rechter van het onderzoek" indien hij dit niet wenst. Indien hij liever de zaak zelf onderzoekt kan hij gebruik maken van dit evocatierecht om de zaak naar zich toe te trekken. Het evocatierecht is aan geen enkele voorwaarde onderworpen en er staat geen rechtsmiddel tegen open. De onderzoeksrechter hoeft de evocatie zelfs niet te motiveren.

2. Probleemschets

Na vijftien jaar toepassing van de mini-instructie is het juridische landschap veranderd en werden de knelpunten van de mini-instructie blootgelegd. Huidig wetsvoorstel wenst artikel 28septies Sv. in die zin aan te passen dat ook voor de huiszoeking de mini-instructie mogelijk wordt.

Pour l'heure, le procureur du Roi est en effet obligé de requérir une instruction chaque fois qu'une perquisition, sauf le cas de flagrant délit, est nécessaire et qu'il est impossible d'obtenir une autorisation écrite et préalable de l'occupant.

L'élargissement de la mini-instruction à la perquisition repose en fait sur le même argument que l'instauration de la mini-instruction proprement dite. Une perquisition est un acte d'instruction très courant, auquel on ne recourt pas uniquement dans les dossiers complexes, mais aussi dans des dossiers très simples, comme un simple vol. La mini-instruction a précisément été instaurée pour décharger les juges d'instruction des dossiers qui ne demandent en fait pas d'instruction. L'exclusion de la perquisition du champ d'application de la mini-instruction entrave en fait la réalisation de cet objectif.

En outre, l'exclusion de la perquisition du champ d'application de la mini-instruction a encore un effet indésirable dans la pratique. En effet, il ne sera pas rare que le procureur du Roi attende le plus longtemps possible pour requérir une perquisition, dès lors qu'à ce moment il perd la maîtrise de son dossier et le contrôle de la stratégie de l'instruction pénale. Il est clair que cela nuit à la collecte d'éléments de preuve.

Si le procureur avait toutefois la possibilité de poursuivre son enquête même après la réalisation d'une perquisition, il serait moins enclin à attendre inutilement longtemps avant de requérir la mesure. Cela réduirait le risque de voir disparaître des éléments de preuve et augmenterait les chances de succès de l'enquête.

Il y a lieu de souligner par ailleurs que lorsqu'une perquisition devient possible dans le cadre d'une mini-instruction, l'intéressé qui fait l'objet de la mesure d'instruction, continue de bénéficier de toutes les garanties juridiques, étant donné que c'est toujours le même juge d'instruction indépendant, renforcé dans son rôle par un éventuel droit d'évocation, qui y veille. La perquisition doit de toute manière satisfaire encore à toute une série de critères formels prescrits par l'article 15 de la Constitution (inviolabilité du domicile) et l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme (protection de la vie privée).

L'exclusion de la perquisition du champ d'application de la mini-instruction est par ailleurs également étrange compte tenu de la nature différente de la perquisition par rapport à d'autres actes d'instruction également exclus (mandat d'arrêt, écoute téléphonique, témoin anonyme

Momenteel is de procureur des Konings immers verplicht een gerechtelijk onderzoek te vorderen telkens een huiszoeking buiten het geval van betrapping op heterdaad nodig is en het onmogelijk is om een schriftelijke en voorafgaande toestemming van de bewoner te verkrijgen.

Het argument voor het uitbreiden van de mini-instructie tot de huiszoeking is eigenlijk hetzelfde als dat voor de invoering van de mini-instructie an sich. Een huiszoeking is een zeer courante onderzoeksdaad die niet alleen voorkomt in complexe dossiers, maar zelfs in zeer eenvoudige dossiers zoals een gewone diefstal. De mini-instructie is er net gekomen om onderzoeksrechters te ontlasten van dossiers waarvoor eigenlijk geen gerechtelijk onderzoek nodig is. Het uitsluiten van de huiszoeking uit het toepassingsgebied van de mini-instructie staat het bereiken van deze doelstelling in de weg.

Het uitsluiten van de huiszoeking uit het toepassingsgebied van de mini-instructie heeft bovendien in de praktijk nog een onwenselijk gevolg. De procureur des Konings zal immers niet zelden zo lang mogelijk wachten om over te gaan tot het vorderen van een huiszoeking, omdat hij op dat moment het meesterschap van zijn dossier en de controle over de strategie van het strafonderzoek verliest. Dit is uiteraard nefast in het kader van de verzameling van bewijsmateriaal.

Indien nu echter de mogelijkheid zou bestaan dat de procureur zijn onderzoek ook na het uitvoeren van een huiszoeking zou kunnen verderzetten, zal hij minder snel geneigd zijn nodeloos lang te wachten om de maatregel te vorderen. Dit verkleint de kans op het teloor gaan van bewijsmateriaal en vergroot de kans op het welslagen van het onderzoek.

Laat het daarnaast duidelijk zijn dat wanneer een huiszoeking binnen het kader van een mini-instructie mogelijk wordt, alle garanties behouden blijven voor de betrokkene die die onderzoeksmaatregel moet ondergaan, aangezien het nog steeds dezelfde onafhankelijke onderzoeksrechter is die er over waakt, gesterkt in zijn rol door een eventueel evocatierecht. De huiszoeking moet ook sowieso nog voldoen aan een heel aantal vormvereisten die zijn ingegeven door artikel 15 van de Grondwet (onschendbaarheid van de woning) en artikel 8 EVRM (bescherming van privéleven).

De uitsluiting van de huiszoeking uit het toepassingsgebied van de mini-instructie is bovendien ook vreemd, gelet op de afwijkende aard van de huiszoeking zelf in verhouding tot de andere uitgesloten onderzoeksdaaden (bevel tot aanhouding, telefoontap, anonieme

et contrôle visuel discret). La perquisition n'est en effet plus, depuis longtemps, la prérogative absolue du juge d'instruction:

(1) En vertu de l'article 27 de la loi sur la fonction de police, les fonctionnaires de police peuvent, en cas de danger grave et imminent de calamités, de catastrophes ou de sinistres, ou lorsque la vie ou l'intégrité physique de personnes sont gravement menacées, fouiller des bâtiments, leurs annexes ainsi que des moyens de transport, tant de jour que de nuit. Ils le peuvent même sans l'autorisation de la personne qui a la jouissance effective du lieu si le danger qui leur est signalé en ce lieu ne peut être écarté d'aucune autre manière.

(2) Dans le cadre de l'article 6*bis* de la loi sur les stupéfiants, il a été prévu que les officiers de police judiciaire disposent d'une compétence élargie en matière de perquisition. Tout d'abord, cet article permet de déroger à la règle générale selon laquelle aucune perquisition ni visite domiciliaire ne peut être faite dans un lieu non ouvert au public entre 9 heures du soir et 5 heures du matin. Et, ensuite, le droit est accordé aux officiers de police judiciaire de visiter, à toute heure, les locaux qui servent à la fabrication, à la préparation, à la conservation ou à l'entreposage des substances visées par la loi. Ce droit est également octroyé en cas d'usage collectif de stupéfiants en présence de mineurs d'âge.

(3) En cas de flagrant délit, le procureur du Roi dispose déjà d'une compétence élargie en matière de perquisition.

(4) Même en dehors du cas du flagrant délit, le procureur du Roi peut également ordonner une perquisition s'il dispose d'une autorisation écrite préalable de la personne qui a la jouissance effective de l'habitation.

Les exceptions ci-dessus montrent que, même si l'exclusion de certains actes d'instruction exclus du champ d'application de la mini-instruction repose sur une seule et même justification, à savoir le droit à la protection de la vie privée, la nature de la perquisition est déjà différente à l'heure actuelle, étant donné qu'elle ne peut plus être exclusivement ordonnée, depuis longtemps déjà, par un juge d'instruction indépendant.

getuige en inijkoperatie). De huiszoeking is immers al lange tijd niet meer het absoluut prerogatief van de onderzoeksrechter:

(1) Krachtens artikel 27 van de wet op het Politieambt kunnen de politieambtenaren bij ernstig gevaar voor rampen, onheil of schadegevallen of wanneer het leven of de fysieke integriteit van personen ernstig worden bedreigd zowel 's nachts als overdag gebouwen, bijgebouwen en voertuigen doorzoeken. Dit kan zelfs zonder de toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft indien het op die plaats gemelde gevaar op geen andere manier kan worden afgewend.

(2) In het kader van artikel 6*bis* van de Drugswet werd er voorzien in een uitgebreidere bevoegdheid inzake huiszoeking voor officieren van gerechtelijke politie. Eerst en vooral wordt er afgeweken van de algemene regel dat geen opsporing of huiszoeking mag worden verricht in een voor het publiek niet toegankelijke plaats tussen 21 uur 's avonds en 5 uur 's morgens. Daarnaast wordt aan de officieren van gerechtelijke politie ook het recht verleend om te allen tijde de lokalen te bezoeken welke dienen voor het vervaardigen, bereiden, bewaren of opslaan van de in de wet genoemde stoffen. Dit recht wordt ook verleend in geval van druggebruik in groep in aanwezigheid van minderjarigen.

(3) In geval van betrapping op heterdaad heeft de procureur des Konings reeds een uitgebreide bevoegdheid inzake huiszoeking.

(4) Ook buiten het geval van betrapping op heterdaad kan de procureur des Konings nu reeds overgaan tot huiszoeking in geval van schriftelijke en voorafgaande toestemming van de persoon die het werkelijke genot heeft van de woning.

Bovenstaande uitzonderingsgevallen tonen aan dat, hoewel de van de mini-instructie uitgesloten onderzoekshandelingen voornamelijk een zelfde grondslag hebben, met name het recht op bescherming van het privéleven, de aard van de huiszoeking nu reeds verschillend is, aangezien ze reeds lange tijd niet meer enkel door een onafhankelijke onderzoeksrechter kan worden bevolen.

3. Proposition de modification

Étant donné que l'allègement de la charge de travail du juge d'instruction est le principal objectif de la mini-instruction et que la perquisition est un acte d'instruction très courant qui n'est pas nécessairement lié à la gravité des faits et qui ne nécessite dès lors souvent pas l'ouverture d'une instruction, et eu égard à la nature différente de la perquisition, il n'est plus opportun d'exclure la perquisition du champ d'application de la mini-instruction. La présente proposition de loi vise donc à supprimer cette exclusion.

3. Voorstel tot wijziging

Gezien het verlichten van de werklast van de onderzoeksrechter de belangrijkste doelstelling van de mini-instructie is, de huiszoeking een zeer courante onderzoekshandeling is die niet noodzakelijk gelinkt is aan de ernst van de feiten en dus vaak niet de opening van een gerechtelijk onderzoek vereist én gelet op de afwijkende aard van de huiszoeking, is het dan ook niet langer opportuun de huiszoeking uit te sluiten van het toepassingsgebied van de mini-instructie. Dit wetsvoorstel wil deze uitsluiting dan ook opheffen.

Carl DEVLIES (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Sonja BECQ (CD&V)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 28^{septies} du Code d'instruction criminelle, les mots "ainsi que de la perquisition" sont abrogés et les mots "ainsi que" sont insérés entre les mots "l'article 90ter" et les mots "des actes d'instruction".

21 novembre 2013

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 28^{septies} van het Wetboek van Strafvordering vervallen de woorden "en de huiszoeking" en wordt het woord "en" ingevoegd tussen de woorden "in artikel 90ter," en de woorden "de onderzoekshandelingen".

21 november 2013

Carl DEVLIES (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Sonja BECQ (CD&V)